

тъ; вѣнъ ѡхъ свѣрѣлятъ. Който има уши да слуша нека слуша.

ГЛАВА 15.

1 И всички-тѣ мытари и грѣшници ся приближавахъ около него да го слушать.
 2 И роптаехъ Фарисей-тѣ и книжници-тѣ и казувахъ: Тойзи прѣима грѣшници, ^аи яде съ тѣхъ наедно. А той имъ рече тѣзи притчѣ, и казуваше: ^аКой человекъ отъ вась, ако бы ималъ сто овцы, и му ся загуби една отъ тѣхъ, не оставя деветдесетъ-тѣ и деветъ въ пустынкѣ-тѣ, и не отива вѣсѣдъ изгубенъ-тѣ, докль ѡхъ намѣри? И когато ѡхъ намѣри, задига ѡхъ на плещи-тѣ си радостенъ; И като си дойде у дома си, свыква прѣатели-тѣ си и свѣдѣ-тѣ си, и казува имъ: Радувайте ся съ мене че си намѣрихъ ^аизгубенъ-тѣ овцѣ. Казувамъ ви че такава радость бы на небо-то за одного грѣшника който ся кае, ^аа не за деведесетъ и деветъ праведници, които нѣматъ иуждѣ отъ покаяніе. Или коя жена, ако има десетъ драхмы и изгуби еднѣ драхмѣ, не запала свѣщъ, и не мете кѣщѣ-тѣ, и не търси прилѣжно докль ѡхъ намѣри? И когато ѡхъ намѣри свыква прѣателы-тѣ и свѣдѣ-тѣ си, и казува: Радувайте ся съ мене, защото намѣрихъ драхмѣ-тѣ, който бѣхъ изгубила. Така, ви казувамъ, бива радость прѣдъ ангелы-тѣ Божіи за одного каѣщаго ся грѣшника.
 11 Рече още: Нѣкой си человекъ имаше двама сынове: И по младый-тѣ отъ тѣхъ рече на бащѣ си: Отче, дай ми дѣль-тѣ който ми ся пада отъ имѣніе-то. И раздѣли имъ ^аимотъ-тѣ си. И слѣдъ малко дни, по младый-тѣ сынъ събра си всячко-то, и отиде въ странѣ далечнѣ, и тамъ распылъ имѣніе-то си съ разблудно-то си живѣніе. И като иждиви всячко, станъ голѣмъ гладъ въ онѣзи странѣ, и той началъ да е въ оскѣдность. И отиде та ся пристави одному отъ гражданы-тѣ на онѣзи странѣ; който го проводи на полета-та си да пасе свиніе. И желаяше да напълни тѣрбухъ-тѣ си отъ рошковы-тѣ, които ядѣхъ свиніе-то; и никой му не даваше. И като дойде на себе си, рече: На колко наемници бащны ми изостава хлѣбъ, а пакъ азъ мрѣ отъ гладъ. Ще станъ да идѣ при бащѣ си, и ще му рекажъ: Отче, съгрѣшихъ на небо-то и прѣдъ тебе, И не съмъ вече достоинъ да ся нарекажъ твой сынъ; стори мя както одного отъ наемници-тѣ си. И станъ та дойде при бащѣ си. И ^акогато бѣ далече още, видѣ го баща му, и смили ся, и завтече ся, и напади на вратъ-тѣ му, и го цѣ-

21 лунѣ. Рече му сынъ му: Отче, съгрѣшихъ на небо-то ^аи прѣдъ тебе, и не съмъ вече достоинъ да ся нарекажъ твой сынъ. И рече баща му на слугы-тѣ си: Изнесте вѣнъ най добръ-тѣ прѣмѣнѣ, и облѣчѣте го, и дайте прѣтепъ на рѣкѣ-тѣ му, и обуца на позѣ-тѣ му; И докарайте хранено-то теле та ^ао заколѣте, да ядемъ и да ся веселимъ; Защото ^атоизи ми сынъ мъртъвъ бѣ и оживѣ, загынѣлъ бѣ и намѣри ся.
 25 И начнѣхъ да ся веселятъ. А по старый-тѣ сынъ бѣше на нивѣ; и както идѣше та приближи кѣщѣ-тѣ, чу пѣніе и ликуваніе. И повыка одного отъ слугы-тѣ и пыташе що е това. А той му рече: Братѣ ти си дойде; и закла баща ти хранено-то теле, защото го прѣи здравъ. И разгѣви ся, и не рачаше да влѣзе: и тѣй баща му излѣзе, и моляше му ся. А той отговори и рече на бащѣ си: Ето толкови години ти работѣхъ, и никога твоѣхъ-тѣ заповѣди не съмъ прѣстѣпилъ; и на мене нито яре ми си далъ нѣкога, да ся повеселихъ ^а азъ съ прѣатели-тѣ си: А по що си дойде тойзи твой сынъ, който излѣде имотъ-тѣ ти съ блудницы-тѣ, за него си заклалъ хранено-то теле. А той му рече: Сыно, ты си вынѣжъ съ мене; и всячко-то мое, твое е: А грѣбваше да ся веселимъ и да ся възрадвамы, защото тойзи твой ^абратъ мъртъвъ бѣ и оживѣ, и загынѣлъ бѣ и намѣри ся.

ГЛАВА 16.

1 Говорѣше още на ученицы-тѣ си: Бѣше нѣкой си богатъ человекъ, който имаше домостроитель, и го наковладихъ нему,
 2 че расыщува имѣніе-то му. И повыка го и рече му: Що е това което слушаемъ за тебе? дай смѣткѣ-тѣ на домостроителство-то си; защото не можешъ вече да си домостроитель. Тогазы домостроитель-тѣ рече въ себе си: Що да сторѣхъ, понеже господарь-тѣ ми отнема отъ мене домостроителство-то? да конайѣ не могѣ, да просѣхъ срамъ ми е. Разумѣхъ що да направѣхъ, за да мя прѣемѣхъ въ кѣщы-тѣ си, кога бѣхъ измѣненъ отъ домостроителство-то. И повыка всякого отъ длѣжници-тѣ на господаря си, и рече на первый-тѣ: Колко си длѣженъ на господаря ми? А той рече: Сто ваевъ масто. И рече му: Земи запискѣ-тѣ си, и сѣдни скоро та напиши педесетъ. После рече другому: А ты колко си длѣженъ? И той рече: Сто кора жито. И казува му: Земи си запискѣ-тѣ, и пиши осмдесетъ. И похвали господарь-тѣ неправедный-тѣ домостроитель, че разумно сторилъ; защото сынове-тѣ на тойзи вѣкъ

^а Мат. 9; 10.

^б Дѣян. 11; 3. Гал. 2; 12.

^в Мат. 18; 12.

^а 1 Пет. 2; 10, 25.

^б Гл. 5; 32.

^в Мар. 12; 44.

^а Ефл. 2; 39. Ефес. 2; 13,

17.

^б Псал. 51; 4.

^а Ст. 32. Ефес. 2; 1. 5; 14.

Отк. 3; 1.

^в Ст. 24.